

länge önskat — inse nödvändigheten af en förening af medicin och kirurgi samt önskvärdheten af en verklig undervisning i sistnämnda ämne vid universitetet. Utförligare härom kan inhämtas af LINNÉS med ABR. BÄCK förda brev-vexling, som i det följande kommer att meddelas.

³ ANTON HOFFMAN, slutligen konungens förste tjänstgörande lifmedicus och v. präses i Collegium medicum, död 1782.

⁴ De inom [ ] stående orden blefvo sedan öfverstrukna.

⁵ JOHAN GUSTAF ACREL, slutligen Medicinæ theoreticæ et practicæ professor i Upsala, död 1801; »var på sin tid en af Europas störste läkare, förenade med en grundelig lärdom och det skarpsinnigaste omdöme ett behageligt och intagande uppförande, samt hade uti växt och uti sitt utseende en värdighet, som tillvann honom både aktning och förtroende» (SACKLÉN, *Sveriges Läkare-historia* I s. 563). Var intim vän i Linneiska familjen och erhöll såsom sådan uppdrag att försälja de efterlemnade samlingarne och biblioteket, hvarför hans minne blifvit, för visso orättvist, smutsadt genom bittra förebråelser och beskyllningar.

⁶ JOHAN SALBERG, slutligen Logices et Physices Lector i Hernösand, död 1810.

⁷ Den andre medicine professorn, SIDRÉN, uppförde på förslag: 1. ANTON HOFFMAN, 2. NILS ÅMAN, 3. JOH. GUST. ACREL, men som LINNÉ var decanus, blef fakultetens förslag i enlighet med dennes votum. Kanslern utnämnde ACREL.

49.

Durchleuchtigste CronPrintz och Arffurste,
Nädigste Herre.

För 20 åhr sedan utgaf jag en bok, kallad *Materia Medica*, äfter hwilken Professores kunne wid *Academierne* leda sine auditores den kortasta och redigasta wägen till inre och yttre kundskapen af alt hwad bör samblas på *Apothequen*.

Denna bok blef med allmänt bifall antagen, men har länge sedan så utgått, att intet exemplar på flere åhr kunnat ärnås, hwarföre *Bokföraren* blefwit äfter mångas åstundan föranlåten utgifwa en ny upplaga.¹

Ifrån den tiden första uplagan utkom, hafwa ganska många *Droger* blefwit uptäkte och försökte, dem jag alla med oändeligt arbete samblat och woro nu i stånd att dem tillägga wid denna editionen, hwilket näppeligen af någon annor, äfter min tid, mindre uti *Botaniquen* verserad, kan ärsättas.

Ty är till EDERS KONGL. HÖGHET min underdånigsta bön, det täcktes EDERS KONGL. HÖGHET allenast denna terminen dispensera mig ifrån consistorielle deliberationerne,² att jag med orubbade